

ԵԶԳՈՑԻ ԹԵՐԹԵՐԻ ՃԸՆԿԴՓՈՒՆՉ

1. Ծուրդի Վեսելվակիր տասմանայ զրական զործունութիւնը: - 2. Մամչը ազառութիւնը Շուսիս մէջ: - 3. «Արաքսը, պիտի շարժակուի:» - 4. Հայաստանի աստղը ասիսդասունը եւ այս վայր մը Պաղեստինի մէջ: - 5. «Քրիստոն դարձեան հոգատարակեալ:» - 6. Հայաստան դրաբանն: - 7. Կարպակացա այս ընտափն մը: - 8. Կովկասի մէջ տուկաի երկարած մը: - 9. Օք. Ալիս Ս. Բարպաւե և Ս. Տանտեսի մէկ բանատեծութիւնը: - 10. Լուսնա և Զ. Զօնսապեալ մէջ նամակը: - 11. Պարփակ Հայեա - Եղբ Եպութիւն Միթսան:

1. Եսունը Անեւլուիլ ոտածուն դրէսին գործ ծառականիւնը: Միթսա Բերեբեան «Ասր-Դարին», մէջ (թ. 281) ընդուռակ բանափրական մը կը առարկ որուն մէջ համեսէիր խօսերով՝ Եսունի Անեւլուիլ առա Հայերուն կը հայերէն 10 ամաց գրախան գործունեան թիւն կը չափարգիք: Եսունի Անեւլուիլ որդի Գործ. Ազ. Ա. Անեւլուիլին ուստի մագամ հրապարակ եւս 1889ին իր Երազ, վերաբրոգ անդամնիկ գրատածիրը: Յօդուածաթիրը Անեւլուիլի գործունեանիւն երկու զիմուած մասուն կը բառէն, առանց առաջին նորիսան է Հայերուն եւ մեր մատենագրաթեան, երկրորդն առան չընդհանուր դրականութեան եւ կենսա, այս մասուն չուն երկուակ շրջատակիթն եւ դպին առան առան են հայեան կեանէն եւ պատմաթեան, որոն համացած է իր ուսանողական կենսա միջիցին իրթաւած ըլլալ Հայութան մը մարտինի մէջ: Անեւլուիլ նշանաւոր է զիմուածաթիր իր բնակուած: Եւ աշխատակիր է բազմաթիւ առան Եւրոպացի լրացրաց, հանդիսից, ի մէջ ոյլոց եւ Ասր-Դարին «Արամենիք, եւն: Հայ մատենագրաթեան վոյ գործ դիմուած երեւ և «Արամեկ Անելութիւն» պարագանեան թարթանութիւնը հրատարակեց: Խոր բանաստեղծական թարթանութիւններուն բարձր առաջ առարի մք: Վետենամիլի ընդհանրապեան կը անդրութիւն էր պարզ առարի մք: Վետենամիլի ընդհանրապեան կը անդրութիւն էր իր զիմէ ուրիշ հայ կենաց եւ գրամանաթեան: Գրես երկրորդ հասորը որ պարտասունը էր 1894ին լրոյ շահուած: 1898 Խոնդէկեննից «Պետք, ին թարգմանութիւնը հրատարակեց: Խոր բանաստեղծական թարթանութիւններուն բարձր առած են զիմուածաթիր Հայազգէն, Պարեանէն, Հայութանէն, Յահանանանէն, Լեռնէցէ: Անեւլուիլի մասնւնիւ առաջ ունի նոր երկարութիւնը, յորուն հայկական կենսանութիւնը վեց օգտակար յօդուածներ կան: Մենք ալ յօդուածագրին հետ կը յօդուածներ մը թիւր շնորհակալութիւնը, եւ անեւնց ցանկութիւնը, որ լաւ պահած գործը գետ երկար ատրաններ շարաւանակուիք, առանց խոշնասներ գարաններ եւ ձախորութեանց պատճուառ են կանելու վասն զի մայշակ գործելն եւ հօս սնիք իր անդամագատելլ գաղղրութիւնն:

2. Մայու պատրամինն Ռուսուոյ մէջ: «Ալոր Հանդակի» (թ. 233) հետաքըրքական միաժամանակ եւ ուրախալի լրոյ մ'ուսի պահ մասին Պետերբուրգին, որուն սուսուցիլը մեծապէս փափաքելի է: Ահա ինչ կը գրէ:

«Անիքուս Բ. Զարը, ուզելով վարձարել ռուս լուգարինները, որոնք կարեւոր ծառայութիւններ

առաջացած էին երկրաթեան քննադատելով հանրոյին մէկ քանի պաշտամատները, եւ երեւան հանելով սեղմատարական մէկ քանի զոյթակի պարագան, յանձնարարած է ներքին գործոց նախարար Պ. Սիրժակին որպէս զի կայս: Ուշազի մ'օրուագիծը հրատարակէ, որով կ'աւզելի վիճականութեան մասին պատրամիթիւններ չնորհել, Պ. Սիրժակին որ Զարին անձնական բարեկանք է, գութաց ոյց Ուշազի ծրագրին:

3. Ազգուած վուն շաբաթանայ: Ա. Գուլամիկանի պատմակի: «Արաքսի, զգացեած հրատարակին» ամհանա առթիւ մը կասկածը կը յօյտնէինք թէ իմբարգին մահէ թերթին ալ մահ պիտի առթէ: «Ասր-Դարը, վաղաց սուս հանել վուզէ ուզուի ուզուի համար չեղագ ցաւու ամեսներն, ոյլ անկեղութեամբ կը ուրախանէր եւ շնորհական ինչ կ'ըլլալը առու: Թիւ 223ին մէջ կը գրէ «Ասր-Դարը», «Լուր կոյթ թէ Արաքսը, հանդէսի հրատարակիթիւնը շառնաւուելուն է: ոյս անգամ հրատարակիթիւնը վեցցնամ է հանդուցեալ Ա. Գուլամիկանի եղբարը, որին ժամանակար անցել է թէ հրատարակիթներ իւս բանենները, որ հանդուցեալ ձեռք էր իր անքին եւ պազայ հրատարակիթիւնների համար:»

4. «Մշակի», (թ. 220) մէջ Պ. Պապոյի կանց ամսին հայրացմ մ'ըշտած էր, որոն Արգար Գուլամիկան անաւզակի կերպով կ'զատամատնէ (թ. 233) թէ իր հանգացեալ կերպութիւնը համար հայկական թարթանութիւններուն պահպանի մասն այլ յարաբերաթիւն ունեցնիրը դիմւնուն են իր հոսուարին: Արտաշէ Մամիկոնի պատմացին: Հան սուրբն «Արաքսի հրատարակութեան մասին խօսք ըլլալուիր: Թէ այս փախանչունիկա անուն է, թէ արդեօս մենակը և այնու որ առ այժմ «Արաքսի» մասին վճառկան քայլ մ'առանած չէ գետ: այս լնինք դիմւնը: պատմելուն է:

4. Հայութանէ ուրիշ Եփիսուառն են հայ լան Պապոյունին մէջ: Revue de l'Orient chrétien իւր վերջին եռամսնայ պրակին մէջ (1899 թ. 4.) Շաբ. Յ. Ա. քահանային գրէնն լ. գործ սկսուլ մինչւ ժու: Գոր ասորի պատրիարքներուն են անսն ձեռնադրած եպիսկոպոսաց ցանկը կը հրատարէ վասահէի ձեռագրի մէտապրէ մը վայէին: Այս եպիսկոպոսաց դժբախտաբար միայն անունը՝ առանց պարագան անօթ է: Նշանահեմալ իրնցն որ եղացն եպիսկոպոս են որ վանքէն ըլլալն: Եղած են պատրիարքներ որ մինչեւ 80-90 եւ աւելի եպիսկոպոս են եռանդգան են: Այս ցանկին մէջ Հայութանէ Եփիսուառ ընդհանուր անսամբ 8 ասորի

գալիքին վահելն եւ Բակ րոս Ազ ամց ձորէն ձեռնադրեալ Մար Դիննեսին պարբռե. (818—845) իշխանութ Հարապղի ձեռնդ. Մար Տովչաննես Գ. պարբռե. (846—873.) Բարսեղ, ձեռնդ. Մար Թէւոս պարբռեն. (887—896.) Դանիիլ եւ Խառան՝ Մար Մատասիյ վահելն ձեռնդ. Դիննեսին Բ. պարբռեն. (897—909.) Սոբեկանոս, ձեռնդ. Մար Բարսեղէն. (923—935.) Արքահամ Մար Սարգսի վահելն ձեռնդ. Մար Ցովչաննես Ե. Էն (936—54.) Այս ցանկն շարունակելի ըլլալով, յուսանը յանչորդին մէջ ալ Հայուսանի ուրիշ ասրի եպիսկոպոսց հանդիպնիք. զոր յառթին կը ծանուցանենք:

Նոյն թուին մէջ Ավելի Ս. քահանան Պաշշատինի վահերեւու պյուրեննական ցանկը կը Հրատարակէ Եպիսկ յիշուած 60 վահերեւու մէջ կը դոնենք ըստ պատահման եւ հայ հուսանաց վանք մը, «Աւետաց վանք» անուամբ Հիթենեաց լեռնա վայ դանուած յունական արձանադրութիւն մը ճանաբար սարսպնի (Ք) անուած առաջնորդ քը կը յիշուափէ. (Տես Recueil de la Biblique 1892 էջ 571.) Անկէ կը մակարեկ յօսաւածագրէք թէ վանքը բահաւուած ըլլայ յոյն կուսաններէ:

5. «Բիւրունի, բորբուլ հրատարապիտնու: Թերթիս վերպին թուոյն մէջ (էջ 28) ցաւու իմաստացած էրկը՝ Երևանին դատարանի, միմամային եւ յոյս յարաւանած էինք թէ «Բիւրունի անմանջ իմաստարապութեան կը յաշովի թերթը վիրապին հրատարակի: մէր այս յոշով լինվն արձարացաւու: «Բիւրունի իր բրոջն յոշուած (ի. օ. 51—52.) բեղմանուած եւ լորջ բովանդակութեանը՝ նախորդ լցու շահաւած 50 եւ 51 թուերեւու պահապն կը լիցըէ: «Բիւրունին այս թիւը կրկն ծառաւով (32 երես) հրատարակուած է. (Տես Թերթիս ծածկը.)

6. Հայուսան հրեւունէ: Ամսներէ ի վեր հետագիրը ծանուցած էր թէ Խումանին՝ Օսմաննեան պետական հետ բանակութեան մէջ էր, իւր հրեւու ատքեր էւպ ի Փարք Ասու դալթէնու դիրքութիւն մը Հայուսայթիւնը համար Տաղմանոյ լըաբարաց մէջ (Արեւելք, թ. 4209.) կը կարողէր թէ այս բանակութիւնը Խումանից համար յաշով վախճան մ'անենքր են եւ պայս Հայուսանի՝ որ Ընդհանրացն Հրեւի շնորհակ երեւէն ցայժմ պատ էր՝ այս օրհնեալ ցեղին ներկայաւթիւնն ընդ նմին եւ վահերեւու վշելելու առաւելութիւնն ալ պիտի սնննայ:

7. Երէսութիւն հայ ընդունէ իւ: Ռուսաստան, Նորվեգիա, Սպանիա, եւս ձեռօթ եւ համարաւաստին երկարակեացներու մէջ բազմութեամբ. թէ եւ Բուսաստանի ահագի մոդարափառութեամբ եւս նայելըլ՝ Սպանիյ համարաւաթեամբ Դուռսիյ երկարակեացներուն թիւը շատ փոքր է: Հայուսանին ալ ունեցած է եւ անի իւր երկարակեացներու մէջ գանակի մը: «Մշալ (թ. 241) Հնեւին մէջ վերաբարով Հարապղի երկարակեաց ընանիկի մը յասուշ կը բերէ: Այս բնաւանիքն է բալաս- իքին է բալաս- թէկ Փիրումնանցին, կալուածատէր ընանիքը՝ որ մոռաւ վերջերս 120 ասրւան բալա-

նէկի հայրը՝ Արքիբէր Ղմանասպէս նոյն տարիքավազ մեռած էր. իսկ եղայրը Միքայէլ - թէ քրի, 125 տարւաւ: Բալաս- թէկ միջնեւ 1897 միով քամի մը ֆանու մանու մանապուհ՝ ամէն որ որդւոյն գործառանը կ'երթար եւ կը գտննար: Այս կը ցոյցըն թէ այս ընտանիքը ինչ տոկուն կազմուածքը եւ անսասան առողջութիւն ունեն: արդինէն անշնչաց լուսակի լինային:

8. Կենաչ հէջ սոսում երէւուցիք իւ: Սառարի երկրաբարք մը Անաւայարի գաւառը՝ գրեթէ մեծագոյն մասամբ աւերեց 1899 Դեկտ. 31ին (Հ. առ. 15). Այս շարժե թէեւ զգացնեցան եւ Տիգիի, Գուշապահի, Ոտքի, Արամաւանն, Բար- ժամ եւն, սակայն իւր սաստիութիւնն ամէնէն աւելի եղան Անալքալպի մէջ որ 18 դիզէ աւելի գրեթէ ամրօնական կոթանեանն, թաղե- թը իւնեց վաստակի երեսն առաջ մարդկան եւ կեն- զանեաց մեծ բազմութիւն մը: Մարգարին կորուսոր սրչապն չի դիտուիր. Կըսուի թէ 600 հոդի ըլլայ ցայժմ 425 մակելէ աւելի հանուած են կամատանաւուն առին: Այս բնաւթեած շարիքն աւելի սաստիացնան է եւ օգոյ սաստի ցրու- թիւնը, որ գէջըր միջւեւ 26՝ իսկ ցորեկը 18 տա- րինին է նույն քար: 4000 հոդու աւելի անունն անտեղ նացած են, թշուաւ եւ չըսուաւ վիճակի մէջ բնաւթեած ամէնհարթութեանց ենթար- կուու: Սույոյ է հանրային եւ պետական ոչնու- թիւնը շատ շոշացաւ: բայց գեւ եւ ցայսը մեծ դոր կայ, ևսզան դրամական վանոց 300,000— 400,000 առորի կը դահաստուի: Ն. Վ. Հ. Ռու- սուոյ Զար տառած է ամփուպէ 50,000 ա. 3000. 1000 եւ նույն գումարներէ առուներէ առուներէ ալ եղան: «Սուրբնին (թ. 11—12) վիճակաբական փոքրի ցացակին համեմատ ժողովուած է 80,000 ա. որուն եթէ յաւելութիւն եւ իրաբանչիւր քաղաքի մէջ եղան համանաւութիւններ 100—120 հազար ինցինգ, որ պես շատ քիչ գումար մ'է: «Մշակ միջնի՝ որ այս աղէսուոյ առնէն աւելի հետարա- բուուն է (թ. 239—246) (1900 թ. 1) համեմա- տարք ըիշ ժամանակի մէջ առանձնան 3000 ա. է աւելի հանդանակն է, սրբն մեծացնան մաս ար- գէն աղէսին վայրոյ, մասնաւողպնին ձեռքը դրիւած է: Անշուաւ երեւանին հային կարելի պիտի ըլլայ րորու մեանեանին երեւան հանել, եւ պայս տառեն պիտի անուառ ըլլայ մեռելոց վայ վիճակաբար- կան անդիւնթիւն սանան:

9. Օք. Ավ. Ա. Բլագուել էւ Ս. Տամուելն էլ բանականիւնիւն Հայուսէն եւ հայուսէր ամերիկացի պրիբան վայ մերթիւեցողը քիչ շատ ծանօթութիւն աւին: (առ ի մէջ պիտի (Հանդ. 1896, էջ 156.) Բալզուէլ կարծեն իւն մասնաւիլ ըստ և հայ բանաստեղծութիւնը: «Այս Հայուսէնիւնի, մէջ (թ. 17) այս անդամ կը հրատարապէ Ս. Տամանեանի անհաստակ Սմբատակ թարգմանութիւնն է առանձնաւուած ուներջնամեմեր, ուն մէջն: Թարգմանութիւնը եղիսկապնու կը գտնենք, որ նոյն Յովհաննէս Բալ-

որմէ սրբագրեալ օրինակ մ'աւելիք տախեան զար համեմատած ենը բնադրին հետ՝ շատ յաջող է, ինչպէս Բլաբուէի միւ րուր գործերը, կը մազ-թենք որ օրինակ իւր այս ազգօգուտ գործու- հութիւնն շարունակէ, եւս քան զեւս ճանեցը- նելով ամերիկաց մեր ազգը:

10. Լուսոյ և Հ. Յ. Զօհրուկոնէ մէջ նա- ևուշ: “Աւումյիշ անփոնջ եւ հմատ ինքատերը” Արձ. Գիւտ առահանոյ Աշանեանց վերաբեր ավու- րութիւն ըրած է իւր “Աւումյիշ, մէջ հրատարա- կիւ եւ հին, ինդ համար թեան համար շահը ըստ ինքնագիր (autographe) համակ- ներ. գովելի ձեռնարկ մը, որ իւր օրուակներն ունի ազգագիր համար. Աւումյիշ թաւիլ մէջ (1900 դիւր Ա. Էջ. 800) կը հրատարակէ Հ. Յ. Զօհրու- կոնէի առ իւր ազգական գորիէն գործ մէջ նամակն աւամակագրութիւնը նախնեաց. Աւու- մյիշ առ առենկալ Աւումյիշ նոյն առանձնանութիւնները (1819) գործածուած թթափառան ամերիկներ. է. ինքը լինածնական եւ կաթուզիկեաց հաստրակիւթեանց գործաթիւնները: Այս համակիր մէջ Հ. Յ. Յ. Զօհրուկոնէ որ մեռն ի Վերոնա 1829ին, ինք զիր շատ աղաւամուխ կը ցուցընէ: “Աւումյիշ ոյս գովելի ձեռնարկին օժանական գիտակմբ՝ եւ թա- թագրելով, որ խմացրին գետ եւս անձանթ ըլլաց՝ Կիմացըննենք թէ Հ. Յ. Զօհրուկոնէի երկու ինքնագրի համար այ ծանօթ եւ մեզ որուք գետ չեն հրատարակուած: Եթէ այսոյ “Աւումյիշ համայնք մը կը կրամաք պատճեռել՝ ծառայելու պատ- րաստ ենը հասցէն մեզ ծանօթ ըլլացով:

11. Պարբէ Հայել Ցութ Ցուրունիւն Մին նու: “Աւումյիշ օրենք Պարիզի հոյ գոյացութիւն նոր բժիշկ մ'ալ ունեցաւ յանձնէն որ. Ցուրութիւն Մին նունինք, որ իւր աշքթէրութեան թեզն անուց Գեկուսեմբէր 15ին: Մեր հոյքնեակիցն իւր թեզն նրիթ ընդուռ էր Ակտոն հրատակութեան մէկ տեսուկ (maladie de la ménière) որ յաջողութեան պաշտպանեց: Պարֆ. Փօթէն, Ցէւրըն, Ցէրի եւ Մէր ուսուցչականներէ կողման քննէն յան- ձամբամբին ամիւն եւ արժանացաւ շշու հոն (bien satisfait) նօթին: Նիւ մը որուն ոչ միայն շատ քիրէ ոյլ նաև շատ քիր ֆրանսից- ներէ կրածանան: Մնեն սուրս նեզ եւ տեսակ մը պարծանք կը գդանք մեր երիտասարդ հայրե- նացնեց յաջորդթեան վրայ: Տոքթ. Յար. Մինեանի յաջորդթիւն մեր աշքին աւելի քան- հատուելի է այսու զի նա Պարիզ իւր աւանդնին կատարած է նիթական անպատճառ պայմաններու մէջ, այսինքն ասիպաւած էր մէկ կոզմէն իւր ուսա- նողական ծախըն եւ կեռուք շահել — թեզիտ իւր մեծ եղայլն Տոքթ. Յակոբ Մինեան իրն փոքր գումակ մը կը յառկաններ, բայց այս անբաւական էր — գեղագործի մը քավ ծառայելով եւ միւս կումանին իւր թժշկական ուսումն պատշ տանիլ: Ընդհաւորաթիւն ուրեմն մեր երիտասարդ նոր բժիշկն եւ յաջորդթիւն իւր ազգագիրն:

A SAISSY, U. ԽԱՐ. ԹՈՒՅ.

ՖԻՂԱՓԵԿԱՆ ԾԽՍ ՈՒԹՄԱԽԱ

Վրձնան, մօ Եռամուռ 1900:

Անզիսի-Ծրանևիսազ: Պատիերազմի ուշուտն վերջին իշխատակութեան այժմակի դէպերէն ի վեր նոր լուսնական մը կը տի- րը: Կը տեսնուէր որ երկու բանակներն ալ իրենք զիրենք մեծամեծ գործողութեանց կը պատրաստէին: Բրուլը՛ թշնամույն ամրացուցած լիրանց շղթան՝ շեղում մ'ը- նելով կողմանակի օգել ուզեց. այս վախճա- նաւ երկաթուղի շինուեցաւ որ դէպ ի ա- րիմուտք Ծրին յուլին դիմաց Ծրիգեա գետին նարաւային եզրը կը ճամենէր: Թշնա- մին այս ամենայն շարժումը կատարել թող տուաւ. այս անտարերթիւնը կար- ծել տուաւ Անզիսից թէ Բուրբն ետ քաշուած են, եւ կամ թէ իրենե կցը են իրենց շարժումներն աննց աշքէն ծածկել, սակայն ժուրէք Ալյամիթի շորջը փոքրիկ բանակ մը թող տալով Շառկ Ենցերի, Յուհի եւ ուրիշ գօրավարաց բանակներն միացուցած թշնամույն գործեւու կէտին վրայ, այսպէսով ունենալով իրը 48.000 մարդ. (Անզիսիցի իրը 40.000:) Անզիսի- ցուց բաւական մէկ մասն անցաւ գետը, որ այնունետեն շափազանց յորդեց, այնպէս որ թնդանօններուն մնէ մասն հարաւային եզրը մասց: Վայն անզ- իսից գօրավարն ալ առաջին անցման կէտին 5 մղոն ննուու գնուն իւր բանակովն անցաւ եւ կափաւ յառաջ սաղալ, մինչեւ որ դարձեաւ Բուրբուուն ըռնած լիրանց շղթային առջեւլ զադար առուաւ. այս ծան- րակշին տեղույն վրայ բանի մ'օր հան- գիստ առին, մէկ երկու փոքր ըլլարներ ծեղու օգելէն ետքը: Յայտնապէս կը տես- նուէր որ ծանր եւ կատարի պիտի ըլլար կոիր Տրոնտօրի ըլլարը ծեղու օգելու հա- մար, վասն զի այս ըլլարը ըլլար միւս բարձանց վրայ իշխելով եթէ Անզիսիցի ծեղու օգելէն ալ Բուրբուուն ամրամիթինքն իրենց նշանակութիւնը կը կրոնցըննին: Ամսոյն հջնիւ Բալլը կարող նոր և ռ- պարել թէ “Վայն յաջողած է թշնամի փորիդիկ պահանակ գուման յանկարծակիի բերելով Տրոնտօրը զրաւել. կը կարծէ թէ